

Сърневец – Градището – Гол мъж – Сърневец ~10 km

От центъра на селото (1) маршрутът тръгва на запад по главната улица, покрай Мишинкина чешма. Преди нея в уличката след моста над реката може да видите старата воденица и лимонададжийницата утвърдена с указ от цар Борис III през 30-те на 20 в. (табелка). Преди стопанския двор маркировката завива на дясно и преминава през западния край на селото, от където пътя продължава през нивите на север. Преди да достигне до полите на планината на Т образно разклонение се завива на ляво, след малко(?) дере завиваме на север от където започва изкачването по билен път. Минаваме покрай смърчова гора и крайпътни обрасли поляни, катодостигаме до характерна скала (2), подходяща за почивка и закуска. От нея на изток през горски път леко подсичаме (вр. ?) за да стигнем до разклона до Градището*. По лявото разклонение след 100 м навлизаме в гората на изток за да достигнем до характерната скала (3) от

където се вижда обраслят с люляци връх Градището и се разкрива живописна панорама. За да се достигне до крепостта трябва да заходим по пътеката от северната страна на склона. От юг е опасно да се премине заради стръмните скали. Връщайки се до разклона тръгваме наголу на югоизток по стръмен коларски път към Дядостефановата чешма, където преди да продължим с изкачването на Гол мъж, може да се направи пикник в мястото за отдых в горичката до чешмата(4). Маршрута продължава на север по песъчливия път към Пъстро̀во като след малко хващаме отбивката надясно. Коларският път се вие през борова(?) гора изкачвайки седловината между двата хълма и по рътлината достига до върха (5). На юг се открива гледка към последния етап от пътеката – Парна̀рова могила и Черната пръст. За да достигнем до пътя ще трябва да се спуснем от върха през билната поляна на югозапад и през обраслите поляни на седловината достига до Парна̀рова могила(6)** , от където по полския път на юг достига до Сърневец.

Кръговият маршрут има сериозни денивелации, и за да се посетят забележителностите по него се препоръчва ранно тръгване особено през зимния сезон. Единственото място на което може да заредите вода е Дядостефановото кладенче, за това си ностете вода и висококалорична храна за трудните пасаж. Удобната екипировка – дрехи и обувки, както и светлина и дъждобрани са задължителни за неопитните

пътешественици. * Градището (на снимката) – виж стр...

** Легендата за цар Пърнар – виж стр...

Илюстрация на златист чакал

Златист чакал

(*Canis aureus*)

Наричан още Азиатски, Ориенталски или просто Чакал е видът, който обитава нашите земи. Чакалът е хищник със среден ръст, от семейството на Кучетата, *Canidae*, живеещ в Северна Африка, Южна Азия и Югоизточна Европа.

Заема една малка екологична ниша, заедно с останалите мършоядни и всеядни животни. Техните дълги крака и зъби са пригодени за ловуване на малки бозайници, птици и влечуги. Големите лапи, снабдени с възглавнички, им дават възможност да поддържат до 16 км/ч продължително време. Те ловуват най-вече при зазоряване и привечер.

Чакалите са моногамни, като една двойка защитава територията си от останалите и упорито прогонва нашествениците и маркира границите си. Хабитатът им може да бъде достатъчно голям, за да приюти и младите чакали, докато си основат семейство и намерят своя собствена територия. Понякога чакалите образуват малки групи, ако намерят труп на животно, но обикновено ловуват сами или по двойки.

Следата на чакала може да бъде разпозната по характерното срастване на възглавничката между II и III пръст. В субстрат където отпечатъка е ясен този белег е добре различим.